

ZPRAVODAJ

VESELICE

O B S A H :

Historie obce Veselice

Podzimní vyznání

Co rok dal /Veselici/

Kronika vypráví po 70 letech

Myslivci se transformují

O co jde zemědělcům?

Společenská kronika

Dopis čtenářům

Recepty

Vánoční koleda

2

PROSINEC 1992

Historie obce Veselice

/pokračování/

Obec Veselice v devatenáctém století za vlády Františka I. z rodu habsbursko-lotrinského /1768 - 1835/ a Františka Josefa I. z téhož rodu /1830 - 1916/ rakouského císaře, uherského a českého krále se rozkládala na ploše téměř 3 km² a před rokem 1848 měla 34 domů s 289 obyvateli. Patřila k bývalému panství domousnickému v okrese soboteckém s hejtmanstvím v Jičíně. Farnost byla v Řitonicích a v její působnosti žilo dvacet rodin židovských, několik protestantských a zbývající rodiny byly převážně katolického vyznání. Veselice byla obcí zemědělskou. Její občané byli většinou spjatí se zemědělskou půdou, která jim dávala obživu. O prosperitě obce svědčí i nárůst jejích obyvatel, který dosáhl v roce 1869 již 363 občanů. V roce 1871 se Veselice osamostatnila od Domousnic. První starosta obce byl z rodu Antošů a další z rodu Františka Pažouta z Malé strany. Koncem století byl narušen stávající vývoj Veselice přípravami Rakousko-uherského mocnářství k první světové válce. Velký průmysl - Škodovy závody v Mladé Boleslavi /dříve Laurin a Klement/ a další menší dílny a závody - zaměstnávaly mladší generaci veselických občanů. Obec se stávala z urbanistického hlediska obcí vícefunkční tím, že k její funkci zemědělské přibyla funkce obytná. V roce 1893 byla postavena na návsi socha Panny Marie zastíněná čtyřmi lipami a poblíž zvonička. V roce 1898 byl založen sbor dobrovolných hasičů ve Veselici. V obci zůstával nadále dvůr o výměře přes 68 ha, který byl prodán v roce 1895 vídeňským bankéřem Bedřichem Forsterem panu Holouškovi z Bačalek, dále cihelna dědiců Augusta Schrolla a sušárny ovoce. Spolu se zemědělstvím bylo v obci rozvinuto rozsáhlé sadeřství s dobrými odrůdami jablek, švestek a ořechů. Probíhal zde čilý obchod s čerstvím a sušeným ovocem.

Literatura: Úplný místopisný slovník království českého - V. Kotyška, duben 1895;
Dávna minulost Veselice - J. Chromoušek, Jičín;
Popis království českého - F. Palacký, rok 1948, /nové vydání/;
Zeměpisný lexikon ČR - obce a sídla - B. Nováková.

ŽIDOVSKÝ HŘBITOV - dokončení

Nejprve zápis veselické kroniky z roku 1922:
"... Směrem severozápadním od středu obce nachází se domek čp. 37, náležející israelské obci, při němž je israelský hřbitov, který byl založen 10. září 1831. Místo pro hřbitov koupil Jindřich Pick za cenu 50 zlatých od Karla a Josefa Půlpána rytířů z Feldsteina. Kupní smlouva byla sepsána v zámku Domousnickém a dvěma svědky Johanem Martincem a Václavem Kožíškem stvrzena. Po 33 letech byl starostou obce israelské Leopold Pick, tedy až do roku 1901, který vedl veškeré knihy v jazyku německém. Po jmenování byl zástupcem starosty uvedené obce Josef Vais, obchodník ve Veselici čp. 17, který knihovní vedení převedl do řeči české. Hřbitov byl založen pro příslušníky náboženství israelského z obce Veselice, Zelenecké Lhoty, Domousnic, Dlouhé Lhoty, Rabakova a

okolí..."

V Domousnici byla zřízena tamní židovskou obcí v 19. století modlitebna, která sloužila i židovským obyvatelům Veselice. Před německou nacistickou okupací naší Československé republiky v letech 1939 - 1945 převzala správu veselického hřbitova židovská obec v Mladé Boleslavi.

Poslední pohřeb se na židovském hřbitově konal 9. ledna 1938. Toho dne byla pohřbena Karolina Vaisová, choť obchodníka. Zemřela 6. ledna 1938 ve věku 85 let. Její manžel, Josef Vais, přesídlil 6. dubna 1938 do Libéně k rodině dcery a zahynul v období německé okupace ve sběrném táboře před odsunem židů do vyhlazovacího tábora - ve věku 85 let. Domek ve kterém Vaisovi bydleli byl později zbourán.

V poslední době, na základě jednání boleslavské židovské obce s obecním zastupitelstvem, byly provedeny nejnutnější opravy židovského hřbitova. Průklest náletových dřevin provedl na základě smlouvy pan František Jakubec. Opravu hřbitovní zdi provádí pan Miloslav Bulíř.

Literatura: Pamětní kniha Veselice, 1922;

Židovské památky v Čechách a na Moravě - J. Fiedler, 1922.

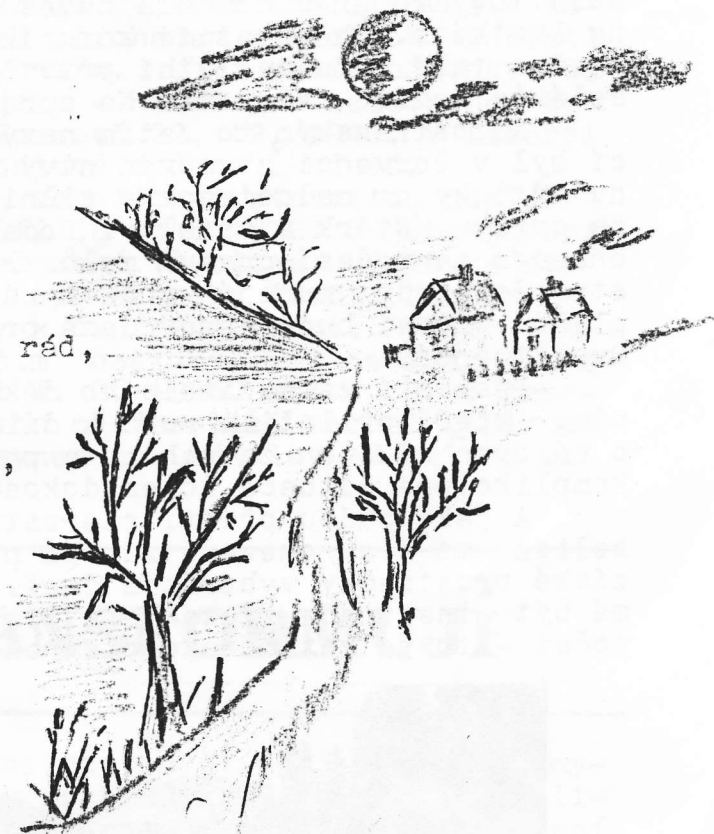
Podzimní vyznání

Vesničko halená podzimní mlhou,
s chladnou rosou probouzíš se,
září tě propletlo barevnou stuhou,
v podzimu býváš jak malovaný sen.

Sluníčko chladne a dny se krátí,
tichounce šumí listí stromů,
po zimě opět se léto k nám vrátí,
prohřeje střechy domů.

Barvami záříš jak paleta malíře,
ten, kdo sem přijde, ten má tě hned rád,
dobří lidé - to jsou tvé pilíře,
o jejich lásku se nemusíš bát.

Ty jsi můj domov, veselská vesničko,
pole, lesy i potůček už znám,
víš o své kráse, pyšná paničko,
a já se teď tebe na něco ptám:
máš mě i ty ráde - alespon maličko?

CO ROK DAL (VESELICI)

Rok to byl suchý, teplý - až horký. Vosy se přemnožily, náchlaly ovoce, jablka zahnařávala již na stromech. Vyschlý veselický rybník se na jaře opět zaplnil - a zeleně vykvetl bujným plevelem - rybám se v něm nelíbí.

Čtenáře bude ale více zajímat, o co se starali naši "obecní radní". Letitým problémem Veselice je vlastní místní prodejna. Jak dopadly prvotní pokusy o zřízení prodejny na Veselici - již před více než 15 lety - se ještě pamatujeme. Před rokem svítla nová naděje. Ukázalo se, že při dobré vůli by se mohla prodejna umístit do upraveného objektu obecního domu. A tak se do toho letos Veseláci pustili. Vyklidily se prostory dřívějšího skladiště při hasičské zbrojnici a přestavěly do podoby budoucí prodejny. A objevil se nový problém: nedostatek vody ve studni p. Jakubce, odkud byla voda dosud čerpána. Přivolaný odborník /p. farář Buchta/ našel nový zdroj vody na sousedním pozemku. Duřkovi souhlasili se zřízením nové studně, a tak se zdálo, že je vše vyřešeno. Vážná překážka se ukázala již při výkopu studny. Firma Přibylý poněkud posunula vytypované místo - a voda v osmimetrové studni není!

Co bude dál? Podmínkou provozování prodejny je zdroj vody. Podaří se vodu zajistit? Jaká bude rentabilita připravované prodejny? Kdo bude provozovatelem? To jsou otázky, na něž odpověď bude obecní zastupitelstvo hledat v příštím roce.

Více štěstí měla obec při opravě místních komunikací. Nový asfaltový koberec dostala náves a příjezdová cesta k dolním domům na Lhotkách. Obě svažité komunikace byly špatně sjízdné zejména v zimě a také občasné letní přívaly vody působily zde bydlícím Veselákům nemálo těžkostí. Na opravu vydala obec 94 886 Kčs.

Malostranským to zatím nevyšlo tak jak by si přáli. Svépomocí byl v červenci zbudován nový můstek "v Rybničkách" a vyspraveny výtluky na malostranské silnici. Podařilo se nakoupit materiál na opravu /šterk a asfalt/. Dodavatel - Okresní správa silnic - s ohledem na počasí opravu malostranské silnice již nestihl. Malostranští tedy musejí počkat na příští rok - i proto, že za teplého počasí bude provedená práce na asfaltovém povrchu silnice kvalitnější.

Veselské zastupitelstvo děkuje touto cestou všem spoluobčanům, kteří přiložili ruku k dílu při letošních veřejných pracích a zároveň děkuje za ochotu a porozumění těm sousedům, kterých se komplikované situace kolem dokončování všech prací v obci týká.

A jaké budou příští starosti veselického zastupitelstva? Veselice má jen omezené zdroje příjmů. Počítalo se s tím, že obec získá prostředky vybíráním daně. Podle informací z okresu to ale má být jinak. Kde získá Veselice příští rok finance pro svůj rozpočet - to je zatím také otevřená otázka.

Kronika vypráví po 70 letech

PRVNÍ VESELICKÝ KRONIKÁŘ A PRVNÍ POVÁLEČNÝ STAROSTA

Pamětní kniha obce Veselice byla na náklady obce založena starostou Františkem Matouškem v roce 1922. Dejme slovo kronikáři:

"...Usnesením obecního zastupitelstva ze dne 27. března 1922 byl jsem já, Josef Pažout, syn rolníka ve Veselici narozený roku 1898 ustaven prvním kronikářem zdejší obce. Funkce této ujal jsem se dne 12. prosince 1922. Jsem zdejší rodák. Jako školáku utkvělo mi v dobré paměti, že ve zdejší obci bývaly dvě skupiny obyvatelstva, navzájem sobě nepřátelské, které se stále potíraly, takže pokrok obce tím velice trpěl, poněvadž nebylo toho, kdo by se o povznesení obce zajímal. Roku 1912 resignoval obecní starosta František Pažout, rolník ve Veselici čp. 3, který působil v obci po dobu 12 let. V měsíci červnu toho roku byl zvolen členy obecního zastupitelstva Josefem Halamou, Josefem Waisem, Josefem Srbbem čp. 23, Janem Tomsou, Josefem Šibou, Václavem Šimonem, Ladislavem Antošem, Josefem Pažoutem čp. 15 za starostu obce František Matoušek, rolník ve Veselici čp. 8. Jako mladík 27 letý ujal se úřadu toho se vší pílí a působil k tomu, by nepřátelské skupiny obyvatelstva zdejší obce smířil, by více času věnovali pro zvelebení obce, než pro potírání jeden druhého. První jeho snahou bylo, by pro zdejší obec získal silničního spojení, neb po nesjížděných cestách a kopcích byla veškerá doprava spojena s velkou námahou..."

Josef Pažout /1898/ vedl kroniku až do konce roku 1926. Mezitím trvale přesídlil do Liberce, kde pracoval u ČSD. Koncem třicátých let onemocněl. Ještě ne zcela vyléčen mobilizoval v září 1939 k železničnímu vojsku. Před příchodem německých okupantů převážel z Liberce stroje na Slovensko. Ubytovací podmínky na Slovensku byly kruté pro zdravé vojáky - natož pro nemocného. Dostal zápal plic a TBC. Zemřel v Turnově 22. 12. 1942. V Liberci žijí jeho dvě dcery Milena Hildebrantová a Jana Škodová.

František Matoušek /1885/ byl veselickým starostou nepřetržitě po dobu 26 let a to od roku 1912 do roku 1938. S jeho jménem v čele obce je spojeno nebývalé zvelebení Veselice: výstavba silnice, elektrifikace obce, bohatý společenský život. Dokázal si získat respekt a přimět spoluobčany k činorodé práci. Byl to člověk čestný, spravedlivý a především obětavý. Žil na Matouškově veselické usedlosti až do své smrti 4. 2. 1956. Měl 4 syny: Františka /Dolní Bousov/, Josefa /nedávno na Veselici zemřel/, Miroslava /Libán/. Posledním žijícím synem je Ladislav /Veselice 42/.

MYSLIVCI SE TRANSFORMUJÍ

Také jste byli začátkem prosince navštíveni zástupcem myslivců se žádostí o pronájem vašich pozemků k výkonu práva myslivosti? Redakce Zpravodaje požádala zástupce Mysliveckého sdružení Mílová Hůra Domousnice o vysvětlení změn, před kterými Myslivecké sdružení stojí a co z toho pro majitele pozemků vyplývá.

Zde je odpověď:

Dnem 1. 6. 1992 vstoupil v platnost zákon ČNR č. 270/90 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon 23/60 Sb. o myslivosti. Tato novela zákona o myslivosti zásadně mění postavení vlastníků pozemků, na kterých lze vykonávat právo myslivosti. Vlastníci honebních pozemků, jejichž výměra u jednotlivce sice nedosahuje 500 ha, ale sdružením pozemků společně dosáhnou výměry alespoň 500 ha souvislé honitby - musejí vytvořit honební společenstvo vlastníků honebních pozemků /právnícká osoba/ a nejpozději do 31. 12. 1992 podat Okresnímu úřadu návrh na uznání společenství honitby.

Proto valná hromada MS Mílová Hůra byla připravena na sobotu 19. 12. 1992 a proto zástupci myslivců museli spěchat s uzavřením smluv s vlastníky honebních pozemků, aby v zákonné lhůtě stihli provést transformaci sdružení.

Podstatou transformace je skutečnost, že při nové tvorbě honitby budou mít rozhodující slovo vlastníci pozemků. Další změnou je to, že počínaje rokem 1994 bude nové společenství za pronájem honebních pozemků platit nájemné. Výše nájemného zatím nebyla stanovena.

Myslivecké sdružení Mílová Hůra chce touto cestou poděkovat všem vlastníkům zemědělské a lesní půdy i obci Veselice za pochopení a za rychlé vyřízení pronájmů pozemků, čímž zdejší myslivcům umožnili výkon práva myslivosti.

Redakce Zpravodaje k tomu myslivcům přeje: "LOVU ZDAR!"

O co jde zemědělcům?

J. V. Sládek:

"...Velké širé rodné lány
jak jste krásné na vše strany..."

Tento článek není nekrologem našeho zemědělství, jak by se snad /po přečtení celé Sládkovy básně/ na první pohled zdálo.

Jde v něm o to, zda ony širé rodné lány budou obhospodařovány prosperujícími družstevními podniky, či zda se rozpadnou na nespočet úzkých nudliček, nebo dokonce zda zarostou plevellem, jak se na mnoha místech stalo ve východní části Německa, kde se tamnějším Kubátům plně zdařilo zlikvidovat LPG.

Odpověď na tyto i jiné otázky nám dala Valná hromada oprávněných osob ZD Březno. Konala se 14. listopadu v mladoboleslavském Domě kultury za účelem schválení transformačního projektu ZD.

Již účast oprávněných osob na této schůzi dávala tušit, že jde do tuhého, že skutečně o něco jde. Z celkového počtu 1 126 oprávněných se dostavilo 393, a k tomu 219 poslalo zplnomocnění,

takže Valná hromada disponovala 612 hlasy. Tedy nadpoloviční většina, schůze usnášeníschopná - žádné zákonné dvouhodinové čekání se nekonalo.

Transformační rada ZD Březno během uplynulých 5 měsíců dostala a projednala několik návrhů:

- projekt na oddělení Sukorad a Husí Lhoty,
- zastřešení a osamostatnění stávajících středisek,
- ustavení akciové společnosti několika podniků.

Návrh Základního transformačního projektu přednesla ing. Kučerová. Ekonomové a účetní družstva se asi zapotili. Posuďte sami: Účetní uzávěrka provedená 9. 8. 1992 stanovila důležitý základ pro transformační projekt. Majetkové vklady členů byly spočítány takto:

- náhrady za živý inventář 40 561 000 Kčs,
- náhrady za stroje 4 561 000 Kčs,
- náhrady za zásoby 30 000 000 Kčs.

Upravené čisté jmění družstva bylo spočítáno k 30. 6. 1992 ve výši 14 418 000 Kčs. Později, 15. 11. 1992 byla tato částka upřesněna, bylo řečeno zrealizováno na 9 001 915 Kčs. Transformační projekt počítá s tím, že 20 % bude rozděleno čl. nům ZD podle odprac. let, 30 % za vnesený majetek a 50 % za vnesenou zem. půdu.

Jiného názoru byl ale pan ing. Hendrych, člen transformační rady. Byl autorem doplňovacího projektu. Jeho podstatou je:

- působnost transformační rady prodloužit až do ustavení nového právního subjektu,
- schválit valnou hromadou, aby transformační rada schvalovala dohody, kontrolovala nakládání s majetkem ZD,
- omezit zakládání dlouhodobých pronájmů prodeje

Bylo očividné, že někteří členové transformační rady se nechtějí smířit s tím, že po Valné hromadě již nebudou mít právo "vidět a mluvit do toho", co se v družstvu děje.

Diskutovalo několik oprávněných osob. Hlavním argumentem byla citace zákona 42/92 Sb., v tom smyslu, že schválením transformačního projektu Valnou hromadou činnost transformační rady končí.

Námítka ing. Hendrycha, že transformační rada by měla fungovat i nadále, aby hájila zájmy vlastníků půdy /nečlenů ZD/ vyvrátil poslední diskutující otázkou, odkud pan ing. ví, jaké jsou skutečné zájmy téměř 1 000 vlastníků.

O co jde valné většině zemědělců? Ukázalo to hlasování Valné hromady:

- základní transformační projekt ZD Březno získal 543 hlasů
- doplňovací projekt ing. Hendrycha získal 37 hlasů

Pohřeb družstva se nekonal.

Redakce Zpravodaje jménem spoluobčanů děkuje místním družstevníkům za to, že i v těchto složitých podmínkách "...Rodné lány v šíř i v dál..." zorali a oseli.

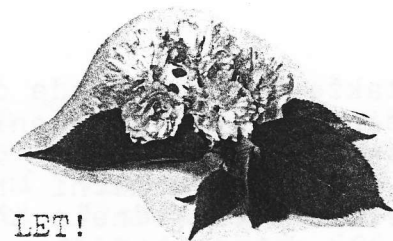
Společenská kronika

VÝROČÍ:

7. prosince p. Václav Najman - 84 let.

19. září p. Václav Rys - 50 let.

8. září p. Naděžda Matoušková - 45 let.
24. září p. Jiří Kodrik - 35 let.
1. září František Pažout - 20 let.
10. října Pavlína Křížová - 20 let.

BLAHOPŘEJEME, PŘEJEME HODNĚ ZDRAVÍ DO DALŠÍCH LET!

25. října uplynulo 45 let ode dne kdy si řekli své "ANO" manželé Růžena a František PAŽOUTOVI.

BLAHOPŘEJEME, PŘEJEME MNOHO KRÁSNÝCH CHVÍL DO DALŠÍCH LET.

ZEMŘELA:

28. září paní Marie Lukešová ve věku 77 let.

ČEST JEJÍ PAMÁTKE.

BLAHOPŘÁNÍ:

Vše nejlepší k narozeninám, hodně zdraví, štěstí a dobrou pohodu do dalších let Karličce Bukové-Camprové
přejí spolužáci

PODĚKOVÁNÍ:

Děkujeme srdečně obecnímu zastupitelstvu za blahopřání a dary k našim narozeninám. Též ZD za dar a hasičům za milou gratulaci.
Manželé Rýdlovi, Veselice 28
Na tak milý Veselský zpravodaj věnujeme 100 Kčs.

VZPOMÍNKA:

27. července tomu bylo 35 let, kdy nás navždy opustil ve věku 60 let náš tatínek Antonín Campr.
Stále vzpomínají Karolína Buková a ostatní sourozenci s rodinami.

Dne 17. prosince 1947 zemřel ve věku 63 let pan Josef Pažout - rolník na odpočinku, Veselice 27. S úctou vzpomínáme na našeho milovaného tatínka, který nám vštěpoval lásku a píli k naší rodné hroudě.

Syn František a dcery Anna a Anežka se svými rodinami

Dopis čtenářům

Vážení čtenáři,

především vřelý dík za Vaši podporu a pomoc - finanční i morální. Zpravodaj získal Vaším přičiněním další prostředky, které využijeme i na úhradu příštího čísla. Díky i za Vaše připomínky ke společenské kronice, která byla ušita poněkud "horkou jehlou". Poučili jsme se - mělo by se to zlepšit. Obzvláště děkujeme panu J. Chromouskému, odbornému učiteli v. v. z Jičína, za velmi cenné materiály k historii obce Veselice.

Děkujeme rovněž za všechny příspěvky, říkánky, básničky. Nepodařilo se je všechny vtáhnout do tohoto vydání. Jistě nás pochopíte: náklady na tisk nejsou zanedbatelné, musíme myslet na zadní kolečka. Z Vašich příspěvků nic nezahodíme, použijeme je pro další číslo. Abychom mohli rozšířit rozsah Zpravodaje, potřebujeme bychom získat starší, ale funkční cyklostyl, což by podstatně zlevnilo náklady na tisk.

V tomto čísle končíme se starší historií Veselice. K 70. výročí založení kroniky obce Vám jejím prostřednictvím přiblížíme veselické dění v roce 1922. Vychutnejte s námi krásu poněkud stařečinné češtiny prvního kronikáře /ten člověk získal vzdělání čes-tilistou docházkou do pitonické dvoutřídky!/, a posuďte starosti a moudrosti tehdejšího veselického starosty, který stál v čele obce nepřetržitě 26 let!

Máme těžkosti se získáváním podkladů k aktuálním informacím. Proto některé články končí úvahami a otevřenými otázkami. Jsme si vědomi toho, že tyto materiály mohou vyvolat i polemické ohlasy. Těšíme se na ně, těšíme se na Vaše dopisy s připomínkami, novými náměty a Vašimi přáními.

Zastupitelstvo obce Veselice

a redakční rada Zpravodaje

Vám přeje krásné vánoce, šťastný

Nový rok 1993!

Na vydání časopisu přispěli

J. Bečanová - 30, F. Pažout /Dl. Lhota/ - 30, Hnáťová A. - 30, Dobiášová A. - 100, Neufusová V. - 100, Antoňová L. - 50, Tomsa - 50, Vojtěch - 30, Mareš - 50, Kalina - 50, Krejčíková - 150, Halama - 50, Čamra - 50, Rýdlovi st. /28/ - 100, Pokorní - 100, Koubová M. - 50, Pokorný L. /Petkovi/ - 50, Šmídová J. - 50, Buček Vlad. - 50, Jelínek - 50, Hrzán L. - 100, Oudrnický - 70, Bohuslav V. - 50, Šoltys J. - 50, Cidlina R. - 50, Cidlina V. - 50, Junová Š. - 50, Buková K. - 50, Kobzánová M. - 50, Kodrlik Jar. - 300 Kčs.
DĚKUJEME.

RECEPTY ♦ RECEPTY ♦ RECEPTY ♦ RECEPTY ♦

Veselický rodák pan Václav Bohuslav z Turnova poskytl vánočnímu číslu Zpravodaje několik vyzkoušených receptů:

Vánoční lomnická kolečka /sladké preclíky/

1/2 kg hladké mouky, 10 dkg másla, 6 dkg cukru, 2 vejce + 1 vejce na omočení, anýz tlučený, 2 dkg amonium /cukrářské kvasnice/ nebo prášek do pečiva

Všechny přísady smícháme, zaděláme tužší těsto a ihned zpracujeme na preclíky. Pečeme ve středně vyhřáté troubě.

1 vejce smícháme se 6 lžicemi studené vody, upečené preclíky namáčíme v talíři s rozšlehaným vejcem a obalíme v cukru /moučka dobře prosetá/. Dáme znovu na plech a v mírné troubě dosušíme.

Pusinky

5 bílků, 35 dkg cukru /moučka/ - jemně prosátý!, 1 vanilkový cukr

Z bílků se ušlehá sníh - během šlehání se přidává 5 dkg cukru. Když je sníh tuhý, lehce se do něho zamíchá zbytek cukru - vznikne tuhá pěna. Naplníme do cukrářského pytlíku /ukončeného trubičkou /otvor alespoň jako malíček/. Za tepla namastíme plech

a necháme vychladnout. Tvoříme pusinky vysoké asi 2,5 cm - mezery asi 2 cm.

Suší se zvolna asi 30 minut v mírně vyhřáté troubě.

DOBROU CHUŤ

Vánoční koleda

Jan Sochor:

Co jsem se já natěšil
na ten boží štědrý večír
že se najím štědrovnic
neužil jsem z toho nic

Poslala mě má maminka
pro kvasnice do Nymburka
do Bouseva pro papír
byl to přesmutný špacír

Pro mouku jsem byl v Jičíně
a pro tvaroh v Rousínově
ve Skyšicích pro mlíko
bylo mě to dost líto

Pro mandle a pro rozinky
musel jsem jít do Sobotky
v Domousnicích u Fialy
tam jsem byl zas pro křížaly

Sháněl jsem to celý týden
vrátil jsem se na Štědrý den
štědrovky se upekly
ó, jak jsme se ulekli!

Kvasnice byly zkažené
a štědrovky sražené
máma zlostí skákala
lopatou mě flákala

Pak popadla vidlice
šťouchala mě velice:
Víš co já Ti udělám?
Na svátky ti jíst nedám!

Já mám ale mnoho hladu
proto k vám jdu na koledu
ó, vy zlaté lidičky,
dejte kus štědrovničky!

Autorem koledy je učitel Jan Sochor, který působil v Řitonicích v letech 1932-33.

Vánoční koledu přednášel na školní vánoční besídce v Řitonicích v hostinci "U Brožů" v roce 1932 František Pažout /1923/.

Sbor dobrovolných hasičů
VESELICE

si Vás dovoluje pozvat na

HASIČSKÝ BÁL

v sobotu dne 6. února 1993
v pohostinství "U Faltů"
v Domousnicích od 20 hodin

Bohatá tombola

Hraje MELODIE

Vydává redakční rada Zastupitelstva obce Veselice. Josef Pažout, ing. Josef Doškář CSc., Marcela Matoušková, František Pažout.